

loven om offentlig forsorg og folkeforsikringsloven eller for ydelsernes størrelse.

Det af finansministeren fremsatte lovforslag afveg på væsentlige punkter fra loven i dens endelige form. Om de vigtigste af ændringerne skal anføres følgende:

Efter det oprindelige lovforslag skulle opsparingspligten alene påhvile personer, så at såvel aktieselskaber som kooperative virksomheder gik fri, og hele opsparingsbeløbet foresloges — dog således at indbetalingen skulle ske i 2 rater — pålignet for skatteåret 1951—52 med dobbelt så høje satser som dem, det blev vedtaget at anvende for hvert af skatteårene 1950—51 og 1951—52. Det var endvidere foreslået, at pengene skulle indbetales til staten og af denne indsættes på spærret konto i nationalbanken, samt at båndlæggelsen skulle gælde for indtil 10 år, eller med andre ord 2 år udover det tidsrum, der blev fastsat i loven. Endelig skal nævnes, at 65 og 70 års grænsen blev indsat i folketinget, hvilket også gælder reglerne om opsparingsbeløbs ansættelse ved opgørelsen af en persons formue samt det nye afsnit om opsparingspligt for aktieselskaber og kooperative virksomheder.

Den bundne opsparings samlede beløb i henhold til denne lov var for personer anslået til 170 mill. kr. og for selskaber til 25 mill. kr. eller ialt 195 mill. kr. For de sidstnævntes vedkommende svarede beløbet til, hvad værneskatten ventes at ville indbringe.

Lovforslaget behandlede på rigsdagen sammen med en række skatteforslag. Det mødte ved 1. behandling i folketinget så megen kritik, at der måtte foretages ret vidtgående ændringer i lovforslaget, om det skulle kunne gennemføres. Finansministeren var imidlertid villig til at forhandle herom, og under den efterfølgende udvalgsbehandling lykkedes det at nå frem til en affattelse af lovforslaget, som et stort flertal kunne tiltræde, idet kun to partier (DR og DK) gik imod forliget.

Ved lovforslagets 2. behandling i folketinget vedtoges det ændrede lovforslag, efter at tinget med 105 stemmer mod 7 (DK) havde forkastet to kommunistiske underændringsforslag, hvorefter bundgrænsen for opsparingspligt skulle forhøjes fra 6000 kr. til 10 000 kr. i skattepligtig indkomst. Ved afstemningen herom afholdt retsforbundets medlemmer sig fra at stemme.

I den ændrede affattelse vedtoges lovforslaget ved 3. behandling i folketinget med 106 stemmer mod 18 (DR og DK), i landstinget med 58 stemmer mod 1 (DK).

Angående lovforslaget i den ændrede skikkelse udtalte *finansministeren* ved forelæggelsen i landstinget bl. a.: